

DOMINGO 5 ORDINARIO CICLO B

PRIMEIRA

Xob 7, 1-4. 6-7:

Abarrotaranme as dores ata o solpor

PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA NO LIBRO DE XOB

Dixo Xob:

O home ten na terra unha dura laboura;
os seus días son coma os do xornaleiro.
Coma o escravo que anecía a sombra,
coma o xornaleiro que agarda o que gañou:
así herdei eu meses baldeiros
e tocáronme en sorte noites de angustia.
Penso para min ao deitarme: cando me hei erguer?
e desde o mesmo serán énchome de inquedaanza ata o abrete.
Os meus días correron máis axiña que a lanzadeira de tecer
e foxen sen esperanza.
¡Recorda ben que a miña vida é vento,
e que o meu ollo non verá máis a ledicia!

SALMO RESPONSORIAL Sal 146, 1-2. 3-4. 5-6

R/ (cf. 3a): Louvade ao Señor, que sanda os corazóns quebrados

Ou: Aleluia

Louvade o Señor,
pois é bo cantarlle ao noso Deus;
a louvanza élle debida.
O Señor reconstrúe Xerusalén
e reúne os dispersos de Israel.

Sanda os corazóns quebrados
e venda as súas feridas.
Conta as estrelas sen número
e chama a cada unha polo nome.

O noso Señor é grande e poderoso,
para a súa sabedoría non hai medida.
O Señor ergue os humildes
e abaixa no chan os malvados.

SEGUNDA

1 Cor 9, 16-19. 22-23

¡Ai de min se non evanxelizo!

PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA NA PRIMEIRA CARTA DE SAN PAULO APÓSTOLO AOS CORINTIOS

Irmáns e irmás:

Porque o mero feito de predicar o Evanxeo non é para min gloria ningunha: é unha necesidade que teño enriba de min. ¡Pobre de min se non predico o Evanxeo! Pois así: se fago isto polo meu gusto, xa teño premio; pero, se o fago a contragusto, é un simple cargo que estou obrigado a administrar. Onde está, logo, o meu premio? -En que, cando predico o Evanxeo, fágoo gratuitamente, renunciando aos dereitos que este Evanxeo me confire.

Pois, sendo como son libre con respecto a todos, de todos me fixen escravo para gañar os máis posibles.

Cos débiles fíxenme débil, para gañar os débiles. Fíxenme todo con todos, para salvar algúns a toda costa. Todo o fago polo Evanxeo, para ter algunha parte nel.

ALELUIA Mt 8, 17:

Cristo asumiu as nosas doenzas e levou sobre si as nosas enfermidades

DOMINGO 5 ORDINARIO CICLO B

EVANXEO Mc 1, 29-39

Sandou a moitos enfermos de varias doenzas

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO MARCOS

Despois de saír da sinagoga, Xesús foi á casa de Simón e mais de Andrés, con Santiago e Xoán. A sogra de Simón estaba na cama con febre, e axiña lle faláron dela. E achegándose, colleuna pola man e ergueuna; desapareceulle a febre e púxose a servilos.

Chegada a tardiña, xa de sol posto, leváronlle todos os enfermos e endemoñados; a vila enteira amoreouse na porta. E sandou a moitos enfermos de varias doenzas e botou moitos demoños. Pero aos demoños non os deixaba falar, porque o coñecían ben.

Erguéndose moi cedo, aínda de noite, saíu para un lugar arredado, onde se puxo a orar. Simón e máis os seus compañeiros fórono seguindo, e cando o atoparon, dixéronlle:

- Todos te andan a buscar.

El respondeu:

- Vaiamos a outro sitio, ás aldeas veciñas, para predicarmos tamén alí, que para isto vin. E foi predicando polas sinagogas de Galilea.